

2) A Bíróság a Portugál Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 170., 2007.7.21.

A Bíróság (hetedik tanács) 2008. május 8-i ítélete – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Belga Királyság

(C-392/07. sz. ügy) (¹)

(Tagállami kötelezettségesség – 2005/19/EK irányelv – A különböző tagállamok társaságainak egyesülésére, szétválására, eszközátruházására és részesedéscseréjére alkalmazandó adóztatás közös rendszere – Az előírt határidőn belüli átültetés elmulasztása)

(2008/C 158/11)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselő: R. Lyal meghatalmazott)

Alperes: Belga Királyság (képviselő: D. Haven meghatalmazott)

Tárgy

Tagállami kötelezettségesség – A különböző tagállamok társaságainak egyesülésére, szétválására, eszközátruházására és részesedéscseréjére alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről szóló 90/434/EGK irányelv módosításáról szóló, 2005. február 17-i 2005/19/EK tanácsi irányelvnek (HL L 58., 19. o.) való megfeleléshez szükséges intézkedések előírt határidőn belüli elfogadásának az elmulasztása

Rendelkező rész

1) A Belga Királyság – mivel az előírt határidőn belül elmulasztotta elfogadni a különböző tagállamok társaságainak egyesülésére, szétválására, eszközátruházására és részesedéscseréjére alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről szóló 90/434/EGK irányelv módosításáról szóló, 2005. február 17-i 2005/19/EK tanácsi irányelvnek való megfeleléshez szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási intézkedéseket – nem teljesítette az ezen irányelvből eredő kötelezettségeit.

2) A Bíróság a Belga Királyságot kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 235., 2007.10.6.

A T-10/06. sz., Portela & Companhia, SA kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben az Elsőfokú Bíróság (ötödik tanácsa) által 2007. december 11-én hozott ítélet ellen a Portela & Companhia, SA által 2008. március 7-én benyújtott fellebbezés

(C-108/08. P. sz. ügy)

(2008/C 158/12)

Az eljárás nyelve: portugál

Felek

Fellebbező: Portela & Companhia, SA (képviselő: J. Conceição Pimenta ügyvéd)

A többi fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM), Juan Torrens Cuadrado és Josep Gilbert Sanz

A Bíróság elnöke 2008. április 22-i végzésével elrendelte az ügynek a Bíróság nyilvántartásából való törlését.

2008. március 11-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Osztrák Köztársaság

(C-110/08. sz. ügy)

(2008/C 158/13)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: T. Scharf és D. Recchia, meghatalmazottak)

Alperes: Osztrák Köztársaság

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság

- állapítsa meg, hogy az alperes nem teljesítette a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv (HL L 206, 7. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 102. o.) 4. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit, mivel mindezülig nem közölte a Bizottsággal a javasolt közösségi jelentőségű védelmi területek teljes körű jegyzékét, illetve mivel a korábban a Bizottsággal közölt jegyzék még mindig nem tartalmaz teljes körűen az alpesi bioföldrajzi régióban található hat természetes élőhelytípust (3230, 6520, *7220, 8130, 9110 és 9180), valamint a kontinentális bioföldrajzi régióban található tíz természetes élőhelytípust (*1530, 3240, *6110, *6230, 6520, 8150, 8220, 9150, 91F0 és *9110) illetve fajt (*Vertigo moulinsiana*, **Osmoderma eremita*, *Rutilus pigus*, *Triturus cristatus*, *Triturus carnifex*, *Rhinolophus hipposideros*, *Barbastella barastellus*, *Myotis emarginatus*, *Myotis myotis*, *Mannia triandra*, *Buxbaumia viridis*, *Drepanocladus vernicosus*);
- az Osztrák Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Annak érdekében, hogy a különleges természetmegőrzési területek egységes európai ökológiai hálózata a megállapított ütemterv szerint létrehozható legyen, a 92/43 irányelv 4. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy az ezen irányelv III. mellékletében meghatározott követelmények és a vonatkozó tudományos ismeretek alapján minden egyes tagállam köteles benyújtani a megfelelő természeti területek javasolt jegyzékét, amelyben feltüntetik, hogy az I. mellékletben felsorolt természetes élőhelytípusok, illetve a II. mellékletben felsorolt őshonos fajok közül melyek fordulnak elő az egyes természeti területeken. Ebben a nemzeti jegyzékben meg kell jelölni azokat a természeti területeket, amelyek magukban foglalják a tagállamok által a III. mellékletben felsorolt szempontok alapján kiválasztott elsődleges fontosságú természetes élőhelytípusokat vagy fajokat. „Elsődleges fontosságúak” azok a természetes élőhelyek és fajok, amelyeket az eltűnés veszélye fenyeget, és amelynek védelméért a Közösség különös felelősséggel tartozik természetes kiterjedésüknek a tagállamok európai területére eső része tekintetében.

Ezt a jegyzéket az irányelv közzétételét követő három éven belül kell a Bizottságnak eljuttatni, az egyes területekre vonatkozó információkkal együtt. Az Osztrák Köztársaság vonatkozásában az irányelv annak az Európai Unióhoz való csatlakozásával, 1995. január 1-jén lépett hatályba a csatlakozási szerződésben megnevezett módosításokkal, és az irányelv átültetésére előírt határidő mostanra vitathatatlanul lejárt.

Mivel az Osztrák Köztársaság még mindig nem közölte a Bizottsággal a javasolt közösségi jelentőségű területek teljes körű jegyzékét, nem teljesítette a 92/43 irányelv 4. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

Az Osztrák Köztársaság állítólagos eljárási hibákra hivatkozik, amelyek a Bizottság eljárását jogszerűtlenné tették.

Az alperes első kifogása az ún. fenntartásos jegyzékekre vonatkozik, vagyis azon élőhelytípusok és fajok jegyzékeire, amelyek tekintetében a Bizottság az alpesi és kontinentális bioföldrajzi régió esetében a közösségi jelentőségű területekkel kapcsolatos határozataiban a hálózat hiányosságát állapította meg. Az alperes arra hivatkozik, hogy mivel az irányelv nem írja elő fenntartásos jegyzék készítését, a Bizottságnak nincs joga arra, hogy ennek alapján a védelmi területek hiányos közlését rója az alperes terhére.

Ez az érv azonban nem helytálló. Nincs jelentősége annak ugyanis, hogy az irányelv rendelkezik-e fenntartásos jegyzék létrehozásáról, hanem mindössze az a kérdés lényeges, hogy teljes körűek-e a Bizottsághoz benyújtott javasolt nemzeti jegyzékek. A fenntartásos jegyzékek ugyanis mindössze arra szolgálnak, hogy a Bizottság leltárt készítsen a hiányosságokról a teljes Natura 2000 hálózat kiépítése folyamán. Ha az irányelv nem ír is elő ilyen jegyzéket, nem tiltja meg annak készítését.

A további utólagos kijelölések azt az alperesi érvet is hatástalanná teszik, miszerint az alperesnek nem áll módjában védekezni, mivel követhetetlenek számára a Bizottság tudományos hivatkozásai. Az alperes nyilvánvalóan maga is képes belátni a további utólagos kijelölések szükségességét, ugyanis nem vitatottan részese volt a bioföldrajzi folyamatnak.

Az első indokolással ellátott vélemény, illetve az első és a második kiegészítő vélemény között eltelt hosszú idő nem fosztotta meg az alperest semmilyen eljárási jogától, ezért a Bizottság eljárása nem kifogásolható. A Bizottság már 1998-ban is csak azért tekintett el az azonnali keresetindítástól, mert oka volt azt feltételezni, hogy az alperes hamarosan teljesíti az irányelvből eredő kötelezettségeit. Az alperes összesen három alkalommal kapott határidőt arra, hogy a Bizottsággal közölje a teljes körű jegyzéket. Szokatlanul hosszú idő állt tehát rendelkezésére, amely alatt mind a bizottsági kifogásokkal kapcsolatos nyilatkozattételre, mind pedig az eljárás tárgyának vitatására lehetősége lett volna.

Az az érv sem tűnik meggyőzőnek, mely szerint az utólagos kijelölésekre a Bizottság az irányelv 4. cikke szerinti eljárásban szólított fel, ezért „azok nem tekinthetők egyidejűleg a kötelezettség-szegés megállapítása iránti eljárás folytatásának”. Eppen mivel az utólagos kijelölésekre való felszólításokra az irányelv 4. cikke szerinti eljárásban került sor, a kijelölés szakaszának viszont már rég be kellett volna fejeződnie, az utólagos kijelölésekre való felszólítások egyértelmű bizonyítékát jelentik annak, hogy az alperes továbbra sem teljesítette a 4. cikkből eredő kötelezettségeit. Azáltal, hogy a Bizottság keresetindítás nélkül éveken át elfogadta az utólagos kijelöléseket, az alperes újabb és újabb lehetőséget kapott arra, hogy kötelezettségeinek teljesítésével okafogyottá tegye az eljárást.

Végül meg kell jegyezni, hogy az alperes állításával ellentétben az irányelv 5. cikkében szabályozott konzultációs eljárás a jelen ügyben nem alkalmazható. Az említett eljárás ugyanis csak kivételes esetben lehetséges, ha egy adott területtel kapcsolatos tudományos nézeteltérést kell tisztázni a Bizottság és az érintett

tagállam között, nem pedig akkor, amikor a területek jegyzékének hiányos közléséről van szó, mint a jelen esetben is.

A felperes által emelt eljárásjogi kifogások tehát alaptalanok.

Az Elsőfokú Bíróság (ötödik tanács) T-88/06. sz., Dorel Juvenile Group, Inc. kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2008. január 24-én hozott ítélete ellen a Dorel Juvenile Group, Inc. által 2008. április 1-jén benyújtott fellebbezés

(C-131/08. P. sz. ügy)

(2008/C 158/14)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Dorel Juvenile Group, Inc. (képviselő: Dr. G. Simon Rechtsanwältin)

A másik fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri a Bíróságtól, hogy:

- helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság (ötödik tanács) T-88/06. sz. ügyben 2008. január 24-én hozott ítéletét;
- helyezze hatályon kívül a második fellebbezési tanács R 616/2004-2. sz. ügyben 2006. január 11-én hozott határozatát;
- az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező előadja, hogy az Elsőfokú Bíróság túl megszorítóan értékelte a védjegy lajstromozásának feltételeit. A fellebbező úgy érvel, hogy az Elsőfokú Bíróság a „SAFETY 1st” kifejezés jellegének értékelésekor külön vizsgálta a „1st” elemet, és ítéletét arra a feltételezésre alapozta, hogy a „1st” elem, mivel nem rendelkezik megkülönböztető képességgel, nem szerezhet ilyen képességet a „SAFETY” védjegyelemmel való összekapcsolás révén sem. A fellebbező szerint az Elsőfokú Bíróságnak a védjegy megkülönböztető képességét az alapján kellett volna értékelnie, hogy az átlagos fogyasztó milyen általános képet alkot a

„SAFETY 1st” kifejezésről. Az, hogy az Elsőfokú Bíróság a „SAFETY 1st” védjegyet alkotórészeire bontotta, nem tükrözi a fogyasztók által elfogadott nézetet és megközelítést.

A vitatott ítélet olyan kritériumon alapul, miszerint a *safety first* kifejezést „az áruk minőségére vagy jellemzőjére vonatkozó információként” a bejelentett védjegy alá tartozó áruk megjelölésére használják. A fellebbező előadja, hogy e kritérium a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjával összefüggésben releváns, de nem ítéltető meg e kritérium alapján az említett rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja. Az Elsőfokú Bíróság tehát arra alapozta álláspontját, hogy a kérdéses megjelölés a 7. cikk (1) bekezdése b) pontjának hatálya alá esik, mivel nem felel meg a 7. cikk (1) bekezdésének c) pontjában szabályozott védelmi kritériumoknak.

Végül a fellebbező előadja, hogy az Elsőfokú Bíróság figyelmen kívül hagyta azt a tényt is, hogy a 40/94 rendelet ⁽¹⁾ 12. cikkének b) pontja korrektívumot jelent a 7. cikk (1) bekezdése b) pontjának értelmezéséhez.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL L 11.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.).

A Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) által 2008. április 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Intercontainer Interfrigo (ICF) SC, a többi fél az eljárásban: Balkenende Oosthuizen BV és MIC Operations BV

(C-133/08. sz. ügy)

(2008/C 158/15)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hoge Raad der Nederlanden.

Az alapeljárás felei

Felperes: Intercontainer Interfrigo (ICF) SC

A többi fél az eljárásban: Balkenende Oosthuizen BV és MIC Operations BV